اعتراض در گرمای ۵۰ درجه جنوب و منتفع شدن پایتخت‌نشین‌ها

کارگران پیمانکاری عسلویه؛ تشنه جرعه‌ای عدالت

نسرین هزاره مقدم

«ناراضی هستیم؛ از اینکه گروهی برمی‌گردند و به ما می‌گویند ابزار دست شده‌اید تا دیگران به مراد دل‌شان برسند و سور و سات بر پا کنند، ناراضی هستیم. نه فقط ناراضی که عصبانی هستیم...».

جمعی از کارگران پیمانکاری و پروژه‌ای عسلویه، از آنچه ششم تیرماه و بعد آن پیشامد کرده، انتقاد دارند. آنها از لابی‌گری کارکنان رسمی نفت و پروپاگاندای رسانه‌ای آنها در رسانه‌های نفتی انتقاد کردند. رسانه‌های هم‌سو با مدیران نفتی و یقه‌سفیدان که این روزها سعی می‌کنند با بزرگ‌نمایی برخی شعارها و خواسته‌ها، فضاسازی کنند، گفتمان‌سازی کنند و مسیر اعتراضات نفت را به انحراف بکشانند!

۲۱ برابر شدن حقوق‌ها مطالبه‌مانیست

کارگران ارکان ثالث عسلویه و کنگان می‌گویند: خواسته‌هایی مانند تعدیل مدرک یا ۲۱ برابر شدن حقوق یا مستثنا شدن از قانون مدیریت خدمات کشوری، جزو مطالبات ما نیست و اعتراض روزهای اخیر برای تحقق این دست مطالبات شکل نگرفته است.

این کارگران با بیان اینکه در روزهای گذشته با هزار زحمت و مصیبت، صدای دادخواهی خود را بلند کردیم، می‌گویند: مجلس صدایمان را نشنید. در ششم تیرماه، پای درددل‌های رسمی‌ها نشست و برای آنها مصوبه و قانون در دستور کار قرار داد!

یک کارگر پیمانکاری با تاکید بر اینکه رسمی‌ها همین امروز ۱۵ برابر کف حقوق، حقوق می‌گیرند و جزو طبقه لاکچری مزدبگیران هستند، ادامه داد: ما خواسته‌هایی مثل حذف پیمانکاران، عقد قرارداد مستقیم، برابری مزدی، برخورداری از حق تشکل، دستمزد شایسته حداقل ۱۲ میلیون تومانی، رعایت اصول ایمنی و بهداشت کار و برخورداری از امنیت شغلی را مطرح کردیم اما نتیجه آن شد که دیدیم. مجلس از اعتراضات ما استفاده کرد تا خواسته‌های مدیران نفتی و رسمی‌ها را محقق کند و ما را در حاشیه رینگ گیر بیندازد.

کارگرانی که چند روز است به نشانه اعتراض دست از کار کشیده‌اند، همین نظام طبقاتی را دلیلی برای شکل نگرفتن اتحاد صنفی بین نیروهای نهادی مانند وزارت نفت می‌دانند و می‌گویند: وقتی گروهی را بی‌دلیل بر گروهی دیگر ارجحیت بدهند حتی بدون اینکه از نظر تخصص، مهارت یا مدرک تحصیلی از اساس ارجحیت و برتری‌ای در کار باشد، موجب بروز نارضایتی‌های بسیار می‌شود و عملاً اتحاد و همدلی شکل نخواهد گرفت. حال به جای اینکه تبعیض را از میان بردارند می‌آیند می‌گویند چرا یک کارمند نفتی که ۳۲ میلیون تومان حقوق می‌گیرد، دیگر افزایش حقوق شامل حالش نمی‌شود یا به او اضافه کار و مزایای مزدی نمی‌پردازند! این حرف‌هایی که این روزها از زبان آنهایی که به اصطلاح نمایندگان ملت هستند، می‌شنویم، حسابی دل‌مان را به درد می‌آورد. مگر ما شهروند این مملکت نیستیم و مدرک لیسانس و فوق‌لیسانس نداریم؟ مگر ما برای صنعت نفت زحمت نمی‌کشیم و شبانه‌روز عرق نمی‌ریزیم؟

انحراف رسانه‌ای به زیان کارگران واقعی

تقریباً تمام کارگران پیمانکاری عسلویه از مسیر جدیدی که اعتراضات به خود گرفته، ناراضی‌اند. آنها خود را نماینده بدنه‌ای می‌دانند که به راستی مورد ستم قرار گرفته اما همیشه سعی شده این ستم را لاپوشانی کنند و بگویند همه‌چیز گل و بلبل است، بگویند آنهایی که در عسلویه وضع‌شان خوب نیست لابد کارگران بی‌سواد و بی‌تخصص هستند وگرنه مهندسان نفت و درس‌خوانده‌ها که در رفاه هستند و اصلاً به روی خودشان نمی‌آورند که بخش عظیمی از جوانان تحصیل کرده و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی را انداخته‌اند زیر دست شرکت‌های دلالی و پیمانکاری و برای یک لقمه‌نان، این جوانان را به استثمار کشانده‌اند! من مدرک مهندسی دارم چرا باید ارکان ثالثی و پیمانکاری باشم؟ مگر من چه چیزی کمتر از یک رسمی نفت دارم که با همین مدرک، پشت میز و زیر کولر نشسته و پول پارو می‌کند!».

او خودش به این سوالات دردناک پاسخ می‌دهد: «می‌دانید من چه کم دارم، فامیل یا بستگان قدرتمند که در دولت یا مجلس باشند و بتوانند دست من را به عنوان کارمند رسمی بند کنند! مدیران دولتی، افراد فامیل و وابستگانشان را می‌آورند و به عنوان کارمند رسمی به سیستم می‌چسبانند، ولی ما تحصیل کرده‌ها باید همچنان بی‌نصیب و بی‌روزی بمانیم!

کارگر پیمانکاری نفت: به جای اینکه تبعیض را از میان بردارند می‌آیند می‌گویند چرا یک کارمند نفتی که ۳۲ میلیون تومان حقوق می‌گیرد، افزایش حقوق شامل حالش نمی‌شود یا به او اضافه کار و مزایای مزدی نمی‌پردازند

فقط کمی عدالت می‌خواهیم

آنچه کارگران عسلویه می‌خواهند، فقط کمی عدالت است، عدالتی که به نظر می‌رسد در ساده‌ترین و ابتدایی‌ترین تفسیر از آن مخدوش شده است و هیچ جوره نمی‌شود این نظام طبقاتی نفت را به عدالت نزدیک کرد. حالا بعد از اعتراض گسترده برای همین عدالتِ از دست رفته، باز هم مسیر را منحرف کرده‌اند و می‌گویند: خواسته‌های معترضان همین است که رسمی‌ها می‌گویند. کافی‌ست به یک بیانیه که در رسانه‌های نفتی از جانب مثلاً معترضان منتشر شده توجه کنیم: «سه مطالبه مهم پرسنل نفت از دولت سیزدهم، مطالبه چهارم نیز به زودی منتشر می‌شود. اولین مطالبه پرسنل و متخصصین نفت از رئیس‌جمهور منتخب ملت ایران، انتخاب وزیر نفتی کاردان است. دومین مطالبه پرسنل و متخصصین نفت از رئیس‌جمهور منتخب ملت ایران، رسیدگی به وضعیت پرسنل نفت است. سومین مطالبه پرسنل و متخصصین نفت از دولت سیزدهم، رفع محدودیت تعدیل مدرک کارکنان است».

جوری وانمود می‌کنند گویا ارکان ثالثی‌ها، یک مشت کارگر بی‌سواد هستند و لطف کرده‌اند که در پروژه‌های نفتی به آنها کار داده‌اند! مگر آنها چه چیزی کمتر از یک رسمی نفت دارند که با همین مدرک، پشت میز و زیر کولر نشسته و پول پارو می‌کند

در این رسانه‌ها، خیلی چیزها را نمی‌گویند و جای حرف‌ها و درددل‌های «کارگران واقعی» و «کارگران اصیل و بی‌پشتوانه» خالی‌ست!

در بیانیه‌ها و متن‌های منتشر شده در این رسانه‌های به اصطلاح نفتی، هیچ اشاره‌ای به مهم‌ترین خواسته معترضان در اردوگاه‌های کار اجباری عسلویه و کنگان نشده است؛ به آن عدالت از دست رفته که در دمای ۴۰ یا ۵۰ درجه جنوب، کارگران به پای آن ایستادند و خطاب به فرادستان آن را مطالبه کردند اما دریغ بسیار که به گفته یک کارگر عسلویه، نتیجه آن شد که می‌بینیم، همه چیز را به نام خودشان مصادره کردند و باز هم اعتراض فرودستان، موجب بهره‌برداری بالادستی‌ها، تکنوکرات‌ها و برخورداران شد. باز هم اینها با هزینه دادن و بلک‌لیست شدن کاشتند و آنها با همدستی نمایندگان مجلس و قدرتمندان برداشتند.

اخبار کارگری

حقوق کارگران آذرآب این هفته پرداخت می‌شود

معاون استاندار مرکزی از پرداخت حقوق اردیبهشت ماه کارگران واحد تولیدی آذرآب در هفته آینده خبر داد. به گزارش ایلنا، بهروز اکرمی در نشست کمیسیون کارگری استان مرکزی که به دنبال اعتراض کارگران صورت گرفت، افزود: بررسی و پیگیری مشکلات شرکت صنایع آذرآب اراک در نشست کمیسیون کارگری استان در اولویت قرار دارد و با جدیت پیگیری می‌شود. وی تاکید کرد: تیم مدیریتی واحد تولیدی آذرآب باید برنامه خود را درباره نحوه اداره شرکت، اخذ سفارشات و به‌روزرسانی حقوق و دستمزد کارگران ارائه کند. رئیس کمیسیون کارگری استان مرکزی اظهار داشت: شورای اسلامی کار و کارگران شرکت آذرآب نیز باید تعامل و همکاری لازم را با تیم مدیریتی جدید، برای اجرای اهداف و برنامه‌ها داشته باشند.

استاندار قم:

بیکاری کارگران، خط قرمز ماست

استاندار قم تاکید کرد: خط قرمز استانداری در بخش صنایع، تعطیلی واحدهای صنعتی و بیکار شدن حتی یک کارگر است. به گزارش ایلنا، بهرام سرمست گفت: مجموعه استان قم برای تحقق شعار امسال، اهدافی را در بخش تولید و صنعت برای خود مشخص کرده است. وی افزود: اولین هدف مشخص شده احیای واحدهای راکد صنعتی است. در سال گذشته ۳۷ واحد راکد به مدار تولید بازگشتند و در برنامه امسال نیز قرار است ۲۵ واحد تولیدی مجدداً فعالیت خود را آغاز کنند.

استاندار قم تاکید کرد: خط قرمز ما در استان این است که هیچ واحدی اجازه تعطیل شدن و بیکار کردن حتی یک کارگر را هم ندارد. سرمست، بومی‌سازی صنایع و تکیه بر تولیدات داخل، استفاده از اقتصاد دانش‌بنیان و توسعه واحدهای دانش‌بنیان، صرفه‌جویی ارزی و تولیدات صادرات‌محور را از دیگر اهداف صنعتی استان عنوان کرد. استاندار قم به توسعه واحدهای فعال صنعتی اشاره کرد و تصریح کرد: در سال گذشته ۸۵ واحد توسعه‌ای داشتیم و امسال این عدد به ۹۲ واحد صنعتی خواهد رسید. وی در پایان گفت: صنایع قم سال گذشته حدود ۹۷ میلیون دلار صرفه‌جویی ارزی داشتند که این مبلغ امسال به ۱۰۵ میلیون دلار می‌رسد.

معاون حقوقی وزیر آموزش و پرورش:

معلمان بازنشستگی خود را به تاخیر بیندازند

معاون حقوقی وزیر آموزش و پرورش گفت: از معلمان خواسته‌ایم بازنشستگی خود را برای کسب رتبه‌بندی به تاخیر بیاندازند. به گزارش توسعه ایرانی، قاسم احمدی لاشکی گفت: از معلمانی که سال آخر خدمت را دارند، خواسته‌ایم که بازنشستگی خود را به تعویق بیاندازند تا بخشی از کسری معلمان نیز از این طریق جبران شود. وی افزود: علاوه بر این، از معلمان بازنشسته نیز به صورت حق‌التدریس استفاده خواهیم کرد. به گفته معاون حقوقی وزیر آموزش و پرورش، رتبه‌بندی معلمان تنها مشمول معلمان شاغل می‌شود و بنابراین از معلمان ۳۰ سال خدمت خواسته‌ایم که بازنشستگی خود را برای بهره‌مند شدن از طرح رتبه‌بندی به تاخیر بیاندازند.

اعتراض کارگران عسلویه به کیفیت پایین غذا

برخی از کارگران تعمیرات عسلویه نسبت به پایین بودن کیفیت غذا اعتراض دارند.

به گزارش ایلنا، آنها می‌گویند: چند روزی است که بسیاری از ما غذا را نمی‌گیریم و نمی‌خوریم چون این غذای نامناسب در گرمای تابستان عسلویه و کنگان حق‌مانیست و می‌تواند موجب بیماری شود.

این کارگران با بیان اینکه در گرمای بالای ۴۰ و ۵۰ درجه کار تعمیرات را به سختی بسیار انجام می‌دهیم، می‌گویند: در چنین شرایطی، حتی یک غذای مناسب و باکیفیت به ما نمی‌دهند و این در حالی‌ست که رسمی‌ها بهترین غذاها را دارند که آن را در سالن‌های خنک سرو می‌کنند. غذای ما را معمولا با وانت می‌آورند در پالایشگاه و دست به دست به شیوه‌ای بسیار پرخطر توزیع می‌کنند. در این بحران کرونا و در این گرما، ما این گونه باید غذا بخوریم، تازه غذایمان کیفیت هم ندارد.

خبر

کارشناس حوزه روابط کار:

ایجاد شغل مستلزم فاصله گرفتن از دلارهای نفتی است

یک کارشناس حوزه روابط کار معتقد است برای ایجاد سالانه یک میلیون شغل در کشور باید از اقتصاد دولتی و درآمدهای نفتی فاصله بگیریم و بروکراسی‌های پیچیده اداری و موانع تولید و کارآفرینی را برداریم.

حمید حاج‌اسماعیلی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: در حال حاضر اقتصاد ایران یک اقتصاد دولتی و عمدتا خدماتی است که مانع بزرگی در مسیر افزایش ظرفیت‌های اشتغال کشور به شمار می‌رود لذا اقتصاد باید از حالت دولتی فاصله بگیرد و تصدی‌گری‌های دولتی کاهش یابد.

وی ادامه داد: از طرفی اقتصاد کشور وابسته به نفت و درآمدهای نفتی است. تا زمانی که متکی به دلارهای نفتی باشیم امکان توسعه بازار کار و ایجاد بیش از یک میلیون شغل در سال وجود ندارد و نمی‌توانیم جمعیت بزرگ بیکاری که بیش از پنج میلیون نفر است را به کار برگردانیم.

به گفته این کارشناس حوزه کار، کوچک شدن دولت و واگذاری اقتصاد توسط دولت اولین گام برای تحقق این هدف است. حاج‌اسماعیلی دومین گام را برداشته شدن موانع تولید و کارآفرینی ذکر کرد و افزود: اگرچه اقداماتی از سوی دولت در این خصوص صورت گرفته ولی کافی نیست. باید بروکراسی‌های اداری پیچیده که در مسیر افراد تولیدکننده و کارآفرینان هست، برداشته شود تا بتوانیم در حوزه اشتغال ظرفیت‌های بیشتری به وجود آوریم. وی در عین حال با تاکید بر لزوم هماهنگی دستگاه‌ها در بحث ایجاد شغل خاطرنشان کرد: عدم هماهنگی دستگاه‌ها و سازمان‌ها همواره به مقوله اشتغال لطمه زده است. ضعف‌ها و بررسی‌ها و ارزیابی‌هایی که برای چهار دهه گذشته در کشور صورت گرفته این است که در زمینه مسائل اقتصادی دچار غفلت و عقب‌افتادگی جدی هستیم. امروز مطالبه اصلی برای توسعه کشور و نیازهای مردم، اقتصاد است و باید اقتصاد یک رویکرد حاکمیتی و ملی در کشور پیدا کند. این کارشناس حوزه روابط کار تاکید کرد: به جای اینکه درگیر مسائل سیاسی باشیم که در حال حاضر محوریت رویکرد کشور است، باید محوریت را به یک نگاه و بینش اقتصادی هم در نگاه دولت و هم در نگاه اقتصادی تغییر دهیم. اگر این تغییر را با باور و عمل انجام بدهیم خود به خود در برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌های کلان کشور اقتصاد محور می‌شود و آن زمان هست که شرایط هماهنگی را بین سازمان‌ها و نهادها و دستگاه‌ها مشاهده کرده و خواهیم دید که چطور برای گره‌گشایی در حوزه اقتصاد تلاش می‌کنند، لذا تا این اتفاق نیفتد مشکلی حل نخواهد شد.

رئیس انجمن صنفی کارگران پتروشیمی تبریز:

فقط یک نام از فراکسیون کارگری مجلس باقی مانده است

رئیس انجمن صنفی کارگران پتروشیمی تبریز درباره عملکرد فراکسیون کارگری در مجلس یازدهم گفت: فکر می‌کنم از فراکسیون کارگری تنها نامی باقی مانده و دیگر هیچ! من پویایی، حرکت و مطالبه‌گری برای کارگران را در فراکسیون کارگری این مجلس نمی‌بینم. به هر حال نمایندگان این فراکسیون باید سریع‌تر از باقی نمایندگان به موضوع اعتراضات ورود می‌کردند. آنها باید نمایندگان کارگران را دعوت می‌کردند و حتما باید افرادی از آنها به این مناطق سفر می‌کردند و مشکلات را از نزدیک می‌دیدند و اعتراضات را می‌شنیدند. ناصر چمنی در گفت‌وگو با ایلنا گفت: کارگران پیمانکاری این صنعت از فرط بیچارگی اعتراض می‌کنند و آن وقت مجلس تصمیم می‌گیرد که حق و حقوق کارگران رسمی را اضافه کند. اصلا نمی‌شود این تبعیض را قبول کرد و کارگران هم این وضعیت را تحمل نخواهند کرد. وی گفت: اینکه در مجلس برای رسمی‌ها تصمیم می‌گیرند و به کارگران دیگر توجه نمی‌کنند، دیگر عادی شده است. خیلی وقت است که این نگاه تبعیض‌آمیز در مورد کارگران وجود دارد. وی گفت: از اولین روزهایی که صنعت نفت را به پیمانکاری سپردند این نگاه به وجود آمد که کارگران رسمی خود را صاحبان صنعت نفت می‌پنداشتند و کارگران غیررسمی را در واقع نیروهایی می‌دانستند که برای آنها کار می‌کنند. این دیدگاه کلی در صنعت نفت وجود دارد که کارگران را به دست پیمانکاران می‌سپارند تا با آنها ارتباطی مستقیم نداشته باشند. چمنی گفت: در حال حاضر حق و حقوق یک کارگر رسمی سه تا چهار برابر بیشتر از کارگران دیگر است. حالا اینکه مجلس در چنین شرایطی دیگر کارگران را نمی‌بیند و صرفا می‌خواهد حق و حقوق کارگران رسمی را زیاد کند، تاسف‌آور است. رئیس انجمن صنفی کارگران پتروشیمی تبریز گفت: این مجلس انقلابی صدای کارگران را نشنیده و برای همین به جای اینکه تصمیمی برای حل مشکل کارگران معترض بگیرد، برای افزایش مزایای کارگران رسمی تصمیم می‌گیرد. چنین رفتاری با آنچه ما از انقلاب می‌دانیم مغایر است، شاید ما معنای انقلاب را به خوبی درک نکردیم!

رئیس انجمن صنفی کارگران پتروشیمی تبریز خاطرنشان کرد: امروز کارگران پیمانکاری این صنعت از فرط بیچارگی اعتراض می‌کنند و آن وقت مجلس تصمیم می‌گیرد که حق و حقوق کارگران رسمی را اضافه کند. اصلا نمی‌شود این تبعیض را قبول کرد و کارگران هم این وضعیت را تحمل نخواهند کرد. وی افزود: نمایندگان اگر به آن مناطق می‌رفتند و شرایط کار در آنجا را می‌دیدند شاید بیشتر به حق و حقوق این کارگران توجه می‌کردند. شرایط آن مناطق اصلا خوب نیست و برای همین کارگری که در آنجا کار می‌کند باید درآمد خوبی داشته باشد نه اینکه این گونه دچار مشکل معیشتی باشد.